

ind i det nye Aar, ja maaske til helt hen ad Foraaret, saaledes at dette Moratorium truer med at løbe ud, og Regeringen muligvis kommer i Marts Maaned og forlanger en Forlængelse, fordi den endnu ikke er bleven paa det rene med, hvad den skulde gøre i denne Sag; ja man kan tænke sig, at man paa den Maade ogsaa kom over Valgene, uden at hverken Folketinget eller Vælgerne endnu fik klar Besked paa, hvad Regeringen i Virkeligheden vilde. Det vilde jeg anse for i højeste Grad uheldigt. Der maa snart foreligge Besked fra Regeringen paa, hvad den vil. Jo længere Regeringen trækker Tiden ud paa den Maade uden at gøre Alvor af sine Programmerklæringer, af sine Løfter i Regeringserklæringen, des mere svækker den sig, ogsaa i denne Sag.

Maa jeg i denne Forbindelse, da jeg har rettet dette Spørgsmaal til Indenrigsministeren, spørge Regeringen, det er vel nærmest Konseilspræsidenten — jeg ser, at Ministeriet er jo næsten fuldtalligt til Stede —: Hvorfor er der endnu ikke forelagt Forslag om at gøre det lovligt, som skete sidste Marts Maaned, da den afdøde Finansminister ved en Kabinetsordre uvidede en her vedtagen Lov til at gælde for Omraader, hvorom Loven intet taler? Det er jo en Kabinetsordre, der fuldstændig er at ligne ved provisoriske Love. Om provisoriske Love hedder det, at de straks skulde forelægges i den følgende Samling; men saa maa det vel endnu mere gælde en saadan Kabinetsordre, som ganske staar i en provisorisk Lovs Sted. Hvorfor i al Verden er Sagen endnu ikke forelagt os? Det forstaar jeg ikke. Ogsaa her følger Regeringen Moratoriepolitikken; men jeg tror ogsaa, at herved svækkes den i Stedet for at styrke sig selv. Jeg tror saamænd slet ikke, denne Regering var saa svag, hvis dens Chef havde lige saa megen Villie, som han har et godt Syn paa Tingene, bare han huggede igennem Vanskelighederne. Men hvorfor gør man ingenting? Hvorfor søger man stadig Henstand? Jeg har altsaa spurgt, hvorfor der ikke er kommet et Forslag til Lovliggørelse af det, der fandt Sted i Marts Maaned. Jeg nævnte før, at for hver Maaned, der gaar, vokse Administrationsomkostningerne for Bankkomiteen ganske overordentlig. Men

jeg vil endvidere sige, at hele den Maade, hvorpaa Regeringen har ladet Bankkrisen og dens Følger forme sig, heller ikke kan styrke Befolkningens Tillid til, at Regeringen med kraftig og retfærdig Haand vil gribe ind ogsaa paa det Omraade, her er Tale om. Jeg ser, at ogsaa Finansministeren er til Stede, og jeg maatte da maaske have Lov til at spørge ham: Hvor har han kunnet lade det finde Sted, som vitterlig har fundet Sted i de sidste Maaned, nemlig dette, at Bankernes Repræsentanter i Bankkomiteen faktisk have skubbet Statens Repræsentanter til Side og faktisk proklameret Bankernes Suverænitet? For det er det, som har fundet Sted. Det er jo vitterligt, alle vide det, at Finansministeren havde foreslaaet 3 nye Medlemmer i Bankkomiteen, deriblandt ogsaa et æret Medlem af dette Ting, 3 Medlemmer, som man mente havde kritisk Sans, men at Bankkomiteens Bankrepræsentanter modsatte sig disse Mænd — og sejrede.

Formanden: Jeg vil henstille til det ærede Medlem, om han ikke vil finde, at dette om Bankkomiteen ikke ligger for.

Borgbjerg: Der er jo en meget nøje Sammenhæng imellem Bankkrisen og Alberti-Katastrofen, og det, der begrunder, at der skal ydes Hjælp her til Bondestandens Sparekasse, er jo bl. a. ogsaa — det Argument har man tidt hørt fremsat —, at dette Ting ogsaa ydede Hjælp overfor Bankerne. Der er da en meget nøje Sammenhæng, og jeg ser ogsaa, at den ærede Landstingsformand heller ikke har nægtet Medlemmerne af Landstinget under Behandlingen af dette Moratorium at komme ind paa disse Sager. Men naturligvis skal jeg i saa høj Grad som mulig imødekomme den højtærede Formands Ønske. Jeg har heller ikke tænkt at gøre det langt; men jeg synes, at det laa saa nær at benytte denne Lejlighed til at faa de Oplysninger af Regeringen, som den meget godt maatte kunne benytte denne Ramme til at fremsætte. Og jeg tror, at klar Besked fra Regeringens Side ogsaa kunde have Betydning for Fremme af denne Sag, ikke blot af dette Moratorium, men af den Sag, som ligger bagved det.